

Πειραιάς, 15 Ιουλίου 2014

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ Ε.Β.Ε.Π. ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ
ΤΩΝ «ΚΟΚΚΙΝΩΝ» ΔΑΝΕΙΩΝ

Τη Δευτέρα 14 Ιουλίου 2014, πραγματοποιήθηκε η συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιώς, όπου συζητήθηκε διεξοδικά το μείζον θέμα αναμόρφωσης του φορολογικού συστήματος, καθώς και οι ρυθμίσεις των «κόκκινων» δανείων. Στο πλαίσιο της εν λόγω συζήτησης, έγινε αναλυτική αναφορά στο υπόμνημα που υπέβαλε το Ε.Β.Ε.Π., προς το νέο Υπουργό Οικονομικών, κ. Γ. Χαρδούβελη, τον αναπλ. Υπουργό Οικονομικών, κ. Χ. Σταϊκούρα, τον Υφυπουργό Οικονομικών, κ. Γ. Μαυραγάνη, καθώς επίσης και τη νέα Γεν. Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, κα Α. Σαββαΐδου, με θέσεις και προτάσεις για την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος. Επίσης, σχετικά με το φλέγον ζήτημα της ρύθμισης των ληξιπρόθεσμων επιχειρηματικών δανείων, ο Πρόεδρος του Ε.Β.Ε.Π., κ. Βασίλης Κορκίδης, πρότεινε την **επαναφορά του Νόμου 3816/2010**, που αφορά στη «Ρύθμιση επιχειρηματικών και επαγγελματικών οφειλών προς τα πιστωτικά ιδρύματα, διατάξεις για την επεξεργασία δεδομένων οικονομικής συμπεριφοράς και άλλες διατάξεις».

Ειδικότερα, οι προτάσεις του Ε.Β.Ε.Π. αφορούν στη θέσπιση ενός κοινού φορολογικού συντελεστή στο 15%, στο φορολογικό διαχωρισμό των πολιτών με βάση την πηγή του εισοδήματος, στη πλήρη κατάργηση των τεκμηρίων από το οικονομικό έτος 2015, στη μείωση κατά 50% των υφιστάμενων ποσοστών προκαταβολής φόρου για το επόμενο οικονομικό έτος, τόσο για τις ατομικές & προσωπικές επιχειρήσεις (υφιστάμενος συντελεστής 55% επί των κερδών), όσο και για τις κεφαλαιουχικές (υφιστάμενος συντελεστής 80% επί των κερδών), στην επαναφορά του τέλους επιτηδεύματος στα προηγούμενα επίπεδα, στη μείωση των συντελεστών της Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης, στη θέσπιση πλαισίου που θα προβλέπει, υπό προϋποθέσεις, την επέκταση του αριθμού των δόσεων για τα ληξιπρόθεσμα, έως τις 100, στην εκλογίκευση των προστίμων, στη θεσμοθέτηση μιας σειράς ευεργετικών διατάξεων στο σύστημα του Φ.Π.Α., στην παρακολούθηση και όχι στην αφαίρεση του Α.Φ.Μ., στην ισχύ του μέτρου της συλλογής αποδείξεων και για τους ελεύθερους επαγγελματίες, καθώς και στην απλοποίηση της Τελωνειακής Νομοθεσίας.

Περαιτέρω, αναλύθηκε ένα πρόγραμμα διευκόλυνσης των «μικρομεσαίων επιχειρήσεων», που έχει πεδίο εφαρμογής τις «εντός κρίσης» επιχειρήσεις, όπου θα πρέπει, είτε για όλα τα έτη από το 2009 και μετά, είτε για οποιαδήποτε εξ' αυτών, το σύνολο των «Ληξιπρόθεσμων οφειλών τραπεζικών δανείων, ασφαλιστικών οργανισμών και Δημοσίου να μην υπερβαίνει το 1/3 του Κύκλου Εργασιών του αντίστοιχου έτους». Στο εν λόγω πρόγραμμα, θα πρέπει να υπάγονται επιχειρηματικά δάνεια, πάσης φύσεως, από πιστωτικά ιδρύματα και να χορηγείται περίοδος χάριτος 4 ετών, με επανεξέταση στα 2 έτη, κατά τη διάρκεια της οποίας η δανειολήπτρια επιχείρηση να καταβάλλει μόνο τόκους, οι οποίοι να υπολογίζονται με σταθερό επιτόκιο. Επίσης, να ισχύσει η αναστολή των πλειστηριασμών της επαγγελματικής στέγης, αντίστοιχη με αυτή της πρώτης κατοικίας, αλλά να προβλέπεται και η επιβράβευση των ενήμερων και συνεπών δανειοληπτών. Τέλος, εκτός από την κλασική δανειοδότηση, προτείνεται και ένας άλλος τρόπος δανεισμού, το "sale and lease back", το οποίο δίνει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να πουλήσουν σε μια εταιρεία leasing κάποιο ακίνητο που έχουν στην κατοχή τους και στη συνέχεια να το μισθώσουν από αυτήν. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνονται δύο πράγματα: η εξασφάλιση ρευστότητας από την επιχείρηση

και παράλληλα η εξασφάλιση της κυριότητας του ακινήτου, όταν λήξει η περίοδος μίσθωσης που έχει οριστεί από τη σύμβαση.

Στην προσπάθεια ανάσχεσης του φαινομένου της συνεχούς διόγκωσης των μη εξυπηρετούμενων δανείων, επικεντρώνονται άλλωστε και οι πρόσφατες διεργασίες μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης και της τρόικα. Οι συζητήσεις στηρίζονται στους 22 εναλλακτικούς τρόπους, που πρότεινε η Τράπεζα της Ελλάδος, σχετικά με τη ρύθμιση ή οριστική τακτοποίηση/διευθέτηση των οφειλών προς τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, προκειμένου τα τελευταία να αποκτήσουν δυνατότητα καλύτερης διαχείρισης των επισφαλειών τους. Οι ρυθμίσεις αναμένεται να υιοθετηθούν για πρώτη φορά από όλες τις τράπεζες από την 1η Ιανουαρίου 2015, ενώ πιλοτικά θα ξεκινήσει η εφαρμογή τους μέσα στο τρέχον έτος. Αναφορικά με την κατηγορία των επιχειρηματικών δανείων, υπάρχουν εισηγήσεις για τη μεταβίβαση των μετοχών μίας εταιρείας ή και αλλαγή της διοίκησής της, σε περιπτώσεις απροθυμίας των τελευταίων να συνεργαστούν με τις τράπεζες, προκειμένου να επέλθει συμφωνία ρύθμισης των χρεών τους (αναδιαρθρώσεις δανείων).

Ο κ. Β. Κορκίδης, δήλωσε σχετικά: «τα μέχρι στιγμής ληφθέντα φορολογικά μέτρα έχουν πλήξει κυρίως τους ενήμερους φορολογουμένους και τις συνεπείς επιχειρήσεις, καθιστώντας με αυτόν τον τρόπο αδύνατη την ικανοποίηση του βασικού ρόλου, που καλείται να διαδραματίσει η φορολογική διοίκηση, ο οποίος δεν είναι άλλος, από τη δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών. Η αναθέρμανση της οικονομίας, ως στόχος για την υπέρβαση της οικονομικής κρίσης επιβάλλει μέτρα, που θα ενισχύσουν τη ρευστότητα στην αγορά. Στην επίτευξη αυτού του στόχου, μπορεί να συνεισφέρει η επικαιροποίηση του **Νόμου 3816/2010 (ΦΕΚ 6/Α/26.1.2010)**, γιατί θέτει στο επίκεντρο των ρυθμίσεών του, τη στήριξη των επιχειρήσεων, τη διατήρηση της πιστοληπτικής τους ικανότητας και την ενίσχυση της ενεργούς συμμετοχής τους στην οικονομική ζωή. Ακόμη, δίνει τη δυνατότητα, σε ορισμένες περιπτώσεις, με την αναστολή ή μετάθεση της εκπλήρωσης δανειακών υποχρεώσεων των επιχειρήσεων, να «ανασάνουν», να καλύψουν τις άμεσες ανάγκες τους, να διατηρήσουν τη βιωσιμότητά τους και να προάγουν την επιχειρηματική τους δράση.

Το Ε.Β.Ε.Π., ως άμεσος εκφραστής των αναγκών του επιχειρηματικού κόσμου, θεωρεί καθήκον του, την υποβολή επικαιροποιημένων, τεκμηριωμένων και στοχευμένων προτάσεων, οι οποίες θα συμβάλουν στη λήψη αποφάσεων, που θα ανακουφίζουν και θα προασπίζουν τα συμφέροντα των Ελλήνων επιχειρηματιών. Η διαμόρφωση και εγκαθίδρυση ενός απλού, ιδιαίτερα φιλικού προς το «επιχειρείν» φορολογικού συστήματος, το οποίο θα διακρίνεται ταυτόχρονα από τον έντονα αναπτυξιακό του χαρακτήρα, αποτελεί το "κλειδί" για το αύριο της Εθνικής μας Οικονομίας».

- Επισυνάπτεται το πλήρες, σχετικό υπόμνημα του Ε.Β.Ε.Π.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

προς το
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Το φορολογικό σύστημα αποτελεί το βασικότερο εργαλείο άσκησης δημοσιονομικής πολιτικής στα χέρια της εκάστοτε Κυβέρνησης, προκειμένου να καταστεί εφικτή η μεταβίβαση πόρων για τη χρηματοδότηση των αναγκών του Δημοσίου. Η συγκεκριμένη μεταφορά πρέπει να υλοποιείται με το χαμηλότερο δημοσιονομικό κόστος και να εγγυάται την αύξηση του παραγόμενου προϊόντος με παράλληλη διασφάλιση της δίκαιης διανομής του, μεταξύ των πολιτών.

Δυστυχώς, το υφιστάμενο πλαίσιο που διέπει το φορολογικό μας σύστημα, ακόμη και κατόπιν της υιοθέτησης πληθώρας προσφάτως νομοθετημένων αλλαγών, βρίθκει πολύπλοκων, δυσνόητων και άδικων διατάξεων, οι οποίες στερούν τη δυνατότητα των υπόχρεων για απρόσκοπτη και εμπρόθεσμη ρύθμιση των φορολογικών τους υποχρεώσεων. Παράλληλα, η ευμεταβλητότητα που το χαρακτηρίζει αποτελεί έναν έντονα ανασταλτικό παράγοντα στην τόνωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, με αποτέλεσμα την περιορισμένη προσέλκυση ξένων επενδύσεων, αποδυναμώνοντας ταυτόχρονα τα όποια κίνητρα ανάληψης εγχώριων επιχειρηματικών πρωτοβουλιών.

Συνοπτικά, δεν είναι υπερβολή να υποστηρίξουμε πως τα μέχρι στιγμής ληφθέντα φορολογικά μέτρα έχουν πλήξει κυρίως τους συνεπείς φορολογουμένους και επιχειρήσεις, καθιστώντας με αυτόν τρόπο αδύνατη την επίτευξη/ικανοποίηση του βασικού ρόλου που καλείται να διαδραματίσει η φορολογική διοίκηση και δεν είναι άλλος από τη δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών μεταξύ των πολιτών.

Το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιώς, ως άμεσος εκφραστής των αναγκών του επιχειρηματικού κόσμου, θεωρεί ως καθήκον του την υποβολή επικαιροποιημένων, τεκμηριωμένων και στοχευμένων προτάσεων, οι οποίες θα συμβάλουν στη λήψη αποφάσεων, που όχι μόνο θα ανακουφίζουν και θα προασπίζουν τα συμφέροντα των μικρομεσαίων εμπόρων, αλλά κυρίως θα συντελούν στη διαμόρφωση ενός φορολογικού πλαισίου, ιδιαίτερα φιλικού προς το «επιχειρείν» και το οποίο θα διακρίνεται από τον έντονα αναπτυξιακό του χαρακτήρα.

Ακολουθεί η παράθεση των εν λόγω προτάσεων:

1. Φορολογία επιχειρήσεων: Θέσπιση ενός κοινού φορολογικού συντελεστή, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής των επιχειρήσεων (ατομικές, προσωπικές, κεφαλαιουχικές), ο οποίος θα διαμορφώνεται στο 15% επί των κερδών, ενώ σε περίπτωση διανομής αυτών (κερδών) θα επιβάλλεται περαιτέρω επιβάρυνση της τάξεως του 15%, που θα σηματοδοτεί και την εξάντληση/εκπλήρωση των υποχρεώσεων, όσον αφορά στο φόρο εισοδήματος.

2. Φορολογία φυσικών προσώπων: Ο φορολογικός διαχωρισμός των πολιτών με βάση την πηγή του εισοδήματος και όχι με βάση τις συνολικά διαθέσιμες απολαβές, ανεξαρτήτως πηγής προελεύσεως, αποτελεί απροκάλυπτη παραβίαση των βασικών

αρχών της φορολογικής δικαιοσύνης, η άμεση αποκατάσταση της οποίας πρέπει να τεθεί ως απαρέγκλιτη προτεραιότητα της αναμόρφωσης του φορολογικού καθεστώτος. Ως εκ τούτου, προτείνεται:

- Η υιοθέτηση ενιαίας κλίμακας φορολογίας εισοδήματος, με διατήρηση του υφιστάμενου αφορολόγητου ορίου των 9.500 ευρώ (9.545), με πρόβλεψη για κατοχύρωση της περαιτέρω προσαύξησή του κατά 500 ευρώ για το πρώτο εξαρτώμενο τέκνο, επιπλέον 500 ευρώ για το δεύτερο εξαρτώμενο τέκνο και κατά 800 ευρώ από το τρίτο εξαρτώμενο τέκνο και πάνω.

3. Τεκμήρια διαβίωσης: Πλήρης κατάργηση των τεκμηρίων από το οικονομικό έτος 2015 (χρήση 2014), εξαιτίας της πληθώρας των στρεβλώσεων, των αδικιών και των εσφαλμένων συμπερασμάτων που προκαλούνται, με άμεση συνέπεια την υπέρμετρη επιβάρυνση των υπόχρεων.

4. Προκαταβολή Φόρου Εισοδήματος Επιχειρήσεων: Προτείνεται η μείωση κατά **50%** των υφιστάμενων ποσοστών προκαταβολής φόρου για το επόμενο οικονομικό έτος, τόσο για τις ατομικές & προσωπικές επιχειρήσεις (υφιστάμενος συντελεστής 55% επί των κερδών), όσο και για τις κεφαλαιουχικές (υφιστάμενος συντελεστής 80% επί των κερδών). Παράλληλα, ενδείκνυται η καθιέρωση της ισχύς των μειωμένων επιβαρύνσεων/συντελεστών, όχι μόνο για τα τρία πρώτα χρόνια λειτουργίας των επιχειρήσεων, αλλά για το συνολικό χρονικό διάστημα της δραστηριοποίησής τους.

5. Τέλος επιτηδεύματος: Η αύξηση του τέλους επιτηδεύματος από **500 €** σε **650 €** για τους ελεύθερους επαγγελματίες και επιτηδευματίες, από **500 €** σε **1.000* €** για τις επιχειρήσεις και από **300 €** σε **600 €** για κάθε υποκατάστημα επιχείρησης αποτελεί ένα άδικο και αντιαναπτυξιακό μέτρο, το οποίο στοχοποιεί και αποθαρρύνει την ανάληψη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών. Η επαναφορά του εν λόγω τέλους στα προηγούμενα επίπεδα, αποτελεί μία από τις πρώτες διορθωτικές κινήσεις στις οποίες πρέπει να προβούν οι ιθύνοντες του Υπουργείου Οικονομικών, με την περαιτέρω συρρίκνωσή του ή ακόμη και την πλήρη κατάργησή του, όταν οι οικονομικές συνθήκες ωριμάσουν, να αποτελεί βασικό προαπαιτούμενο για την επανεκκίνηση της πραγματικής οικονομίας.

6. Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης: Ακόμη ένα μέτρο το οποίο θεσπίστηκε εν μέσω οικονομικής κρίσης, προκειμένου να επιτευχθεί η τόνωση των κρατικών εσόδων, με συντελεστές που κυμαίνονται από 1% - 4% για έχοντες εισοδήματα, άνω των 12.000 ευρώ και το οποίο συνέβαλε στην απομύζηση επιπλέον πόρων από ελεύθερους επαγγελματίες, μισθωτούς και συνταξιούχους, θα πρέπει, με τη σταδιακή αποκατάσταση κάποιων βασικών οικονομικών μεγεθών να αναθεωρηθεί – μέσω της μείωσης των συντελεστών – είτε ακόμη και να καταργηθεί στο προσεχές χρονικό διάστημα.

* Το εν λόγω ποσό ισχύει για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική δραστηριότητα και έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό πάνω από 200.000 κατοίκους, ενώ για εκείνα που δραστηριοποιούνται σε περιοχές με πληθυσμό έως 200.000 κατοίκους, η επιβάρυνση ανέρχεται στα 800 ευρώ ανά έτος.

7. Ρύθμιση Ληξιπρόθεσμων Οφειλών στην Εφορία: Ένεκα της παρατεταμένης οικονομικής ύφεσης και των δυσμενών συνεπειών που αυτή συνεπάγεται, οι υπεύθυνοι διαμόρφωσης του πλαισίου διευθέτησης των εκκρεμών φορολογικών οφειλών/υποθέσεων, θα πρέπει να λάβουν σοβαρά υπόψη την περιορισμένη ρευστότητα, που διακρίνει τη συντριπτική πλειονότητα του επιχειρηματικού κόσμου, εξαιτίας της συρρικνωμένης καταναλωτικής δαπάνης και του ισχνού τζίρου που αυτή συνεπάγεται. Προκειμένου λοιπόν οι ελεύθεροι επαγγελματίες/επιτηδευματίες να μπορέσουν να ανταποκριθούν στο σύνολο των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών τους, ενδείκνυται η αναπροσαρμογή του υπάρχοντος καθεστώτος και η θέσπιση πλαισίου που θα προβλέπει, υπό προϋποθέσεις, την επέκταση του αριθμού των δόσεων, έως τις 100, διάταξη η οποία ισχύει άλλωστε και για τις οφειλές στα ασφαλιστικά ταμεία.

Επίσης, αντικείμενο ενδεδειγμένης επανεξέτασης θα πρέπει να αποτελέσει η προοδευτικότητα των περαιτέρω επιβαρύνσεων και των προσαυξήσεων, καθώς η εμπειρία των προηγούμενων ρυθμίσεων κατέδειξε ότι, καταλήγουν σε ένα ιδιαίτερα υψηλό επίπεδο. Σε κάθε περίπτωση οι υιοθετούμενες ρυθμίσεις θα επιτύχουν το στόχο τους, εφόσον μηδενιστούν οι πρόσθετοι φόροι ή τα πρόσθετα τέλη που βεβαιώνονται με την κύρια οφειλή για όλα τα έτη.

8. Εκλογίκευση προστίμων: Οι υφιστάμενες σχετικές φορολογικές διατάξεις μπορεί να προβλέπουν την περικοπή σε μεγάλο ποσοστό των αρχικώς ορισθέντων φορολογικών προστίμων, σε καμία όμως περίπτωση δεν διακρίνονται για την ορθολογικότητά τους, σε μία μάλιστα περίοδο, όπου η δραματική συρρίκνωση της αγοραστική δύναμης των καταναλωτών επηρεάζει άμεσα και επί τα χείρω τον κύκλο εργασιών των επιχειρήσεων. Ως εκ τούτου, ακόμη και τα πρόστιμα των 250 και 500 ευρώ για την μη έκδοση ή την εκπρόθεσμη έκδοση φορολογικών στοιχείων για τις επιχειρήσεις/επιτηδευματίες που τηρούν απλογραφικά και διπλογραφικά βιβλία αντίστοιχα, φαντάζουν ως ανυπέρβλητο εμπόδιο, για τη χειμαζόμενη ελληνική επιχειρηματικότητα, με την περαιτέρω απομείωση τους να συνιστά άμεση προτεραιότητα.

Ζωτικής σημασίας για την επιβίωση χιλιάδων μικρομεσαίων επιχειρηματιών/ελεύθερων επαγγελματιών και μισθωτών αποτελεί η επαναφορά της ισχύος του Διοικητικού Συμβιβασμού, σε περιπτώσεις επιβολής προστίμων, πρόβλεψη η οποία αυθαιρέτως και χωρίς κανένα ίχνος λογικής καταργήθηκε στο πλαίσιο της πρόσφατης αναπροσαρμογής του Κώδικα Φορολογικών Διαδικασιών. Η νομοθέτηση εξοντωτικών προστίμων, σε συνδυασμό με την άρση της δυνατότητας προσφυγής σε Διοικητικό Συμβιβασμό, συνιστά κατάφωρη παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των υπόχρεων, ενώ ταυτόχρονα παρασύρει στο χείλος του γκρεμού πληθώρα συνεπών φορολογουμένων.

9. Αλλαγές στο σύστημα ΦΠΑ: Η θεσμοθέτηση μίας σειράς ευεργετικών διατάξεων όπως: **α)** η απαλλαγή από την υποβολή δηλώσεων Φ.Π.Α. για μικρές επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες με σχετικά μικρό τζίρο της τάξεως των 20.000 – 25.000 ευρώ σε ετήσια βάση **β)** η αυτόματη επιστροφή Φ.Π.Α. χωρίς τη διενέργεια ελέγχων, για τις συνεπείς επιχειρήσεις **γ)** ο συμψηφισμός του χρεωστικού και του πιστωτικού ΦΠΑ των επιχειρήσεων, τόσο με ιδιώτες όσο και με το σύνολο των φορέων του Δημοσίου και η καταβολή του συγκεκριμένου φόρου στις φορολογικές αρχές με την πληρωμή του τιμολογίου και ανεξαρτήτως από την ημερομηνία έκδοσής του, **δ)** παρακολούθηση και όχι αφαίρεση του Α.Φ.Μ., καθώς η αφαίρεση ισοδυναμεί με «ξαφνικό θάνατο» για τις επιχειρήσεις, ενώ στερεί έσοδα από το Δημόσιο και με δεδομένο ότι δεν θέλουμε να προστατέψουμε κανέναν φοροφυγά, αποτελούσαν και συνεχίζουν να αποτελούν πάγια αιτήματα του Ε.Β.Ε.Π., η ικανοποίηση των οποίων εκτιμάται πως θα αποβεί ωφέλιμη, όχι μόνο για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς αλλά και για την ίδια τη φορολογική διοίκηση και την αποδοτικότερη λειτουργία του φοροεισπρακτικού μηχανισμού.

10). Ισχύς του μέτρου της συλλογής αποδείξεων και για τους ελεύθερους επαγγελματίες: Η επιλεκτική εφαρμογή του μέτρου συλλογής των αποδείξεων σε συγκεκριμένες μόνο ομάδες, όπως οι μισθωτοί και συνταξιούχοι, αγγίζει τα όρια του παραλογισμού, καθώς στην ουσία στερεί τη δυνατότητα κάρπωσης φορολογικών ελαφρύνσεων από την πλευρά των επιτηδευματιών/ελεύθερων επαγγελματιών, υποτιμώντας την πολύτιμη συνεισφορά τους στην προσπάθεια τόνωσης της καταναλωτικής δαπάνης. Το Ε.Β.Ε.Π. έχει από μακρού προτείνει να εκπίπτει το σύνολο των αποδείξεων όλων των επαγγελματικών κλάδων και όλων των φορολογουμένων κατά ένα ποσοστό από το εισόδημά τους και το υπόλοιπο αυτού να φορολογείται με βάση την υφιστάμενη φορολογική κλίμακα. Η αφομοίωση ενός τέτοιου συστήματος θα βελτίωνε τη φορολογική συνείδηση των υπόχρεων, παρέχοντάς τους ένα ισχυρό κίνητρο συλλογής αποδείξεων.

11). Αναμόρφωση Τελωνειακής Νομοθεσίας

Α) Αναμόρφωση του άρθρου 10 του Ν. 438/76 όπως τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα, καθόσον παρουσιάζει νομοθετικά κενά και ασάφειες στην απαλλαγή από Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης των τροφοεφοδίων που προορίζονται για ορισμένες κατηγορίες πλοίων γραμμών εξωτερικού.

Για τον εφοδιασμό πλοίων γραμμών εξωτερικού είναι απαραίτητη η απαλλαγή των εφοδίων από όλες τις δασμολογικές και φορολογικές επιβαρύνσεις. Η επιβολή οποιονδήποτε επιβαρύνσεων αυξάνει το κόστος των εφοδίων και οδηγεί σε άρνηση εφοδιασμού από την Ελλάδα, προτιμώντας άλλους προμηθευτές στη διεθνή αγορά (γειτονικά λιμάνια της Μεσογείου).

Συνίσταται ανάγκη αναμόρφωσης ή τροποποίησης της σχετικής νομοθεσίας (άρθρου 10 του Ν. 438/76 και άρθρου 27 του Ν. 2859/00 για τον ΦΠΑ).

Τα ως άνω άρθρα θεσπίζουν τις βασικές διατάξεις για την απαλλαγή των εφοδίων από δασμούς, Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης (άρθρο 10 Ν. 438/76) και Φ.Π.Α. (άρθρο 27 Ν. 2859/00).

Οι ως άνω διατάξεις όπως είναι διατυπωμένες αφήνουν πολλές περιπτώσεις εφοδιασμών ακάλυπτες όσον αφορά στην απαλλαγή των εφοδίων, που προορίζονται για πλοία γραμμών εξωτερικού. Ορισμένες από τις περιπτώσεις αυτές αναφέρονται παρακάτω:

1. Με διαταγές που εκδόθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών απαγορεύεται η απαλλαγή των εφοδίων που παραδίδονται στα ξένα **πολεμικά πλοία** που δεν ανήκουν σε χώρες του NATO (Ρωσία, Ισραήλ, Αίγυπτος κλπ) τα οποία προσεγγίζουν ελληνικά λιμάνια προκειμένου να εφοδιασθούν με τα απαραίτητα εφόδια. Η διαταγές αυτές βασίζονται στο ότι δεν υπάρχει ρητή διάταξη που να προβλέπει ρητά την απαλλαγή για τον εφοδιασμό των ως άνω πλοίων.
2. Με το άρθρο 14 παρ. 4 του Ν. 2386/96 καταργήθηκε ο ατελής εφοδιασμός **τουριστικών πλοίων** με καύσιμα, λιπαντικά και τροφοεφόδια.
3. Με το νόμο 3583/07 καταργήθηκε η ατέλεια για τα τροφοεφόδια που παραδίδονται σε **αλιευτικά πλοία**.
4. Με τον ίδιο νόμο εφαρμόζεται **καθεστώς εισαγωγής (ειδικός προορισμός)** για τα εφόδια που προορίζονται για πλοία γραμμών εξωτερικού με αποτέλεσμα να μην παρέχεται δυνατότητα απαλλαγής από δασμούς αντιντάμπινγκ οι οποίοι επιβάλλονται σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ μόνο μη κοινοτικά εμπορεύματα τα οποία τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Οι ως άνω διατάξεις δημιουργούν στρεβλώσεις ανταγωνισμού σε βάρος των ελληνικών εφοδιαστικών επιχειρήσεων, με αποτέλεσμα να ματαιώνονται πωλήσεις σε πλοία γραμμών εξωτερικού, τα οποία τελικά εφοδιάζονται από άλλα λιμάνια της Μεσογείου (Τουρκία, Ισραήλ κλπ), με όλες τις αρνητικές συνέπειες για την εθνική οικονομία.

Ζητούμε να δημιουργηθεί μία ομάδα εργασίας στην οποία να μετέχουν εκπρόσωποι του εμπορίου και ιδιαίτερα των εφοδιαστικών επιχειρήσεων, προκειμένου να εξετασθεί η ως άνω πρόταση και να καταλήξει σε σχετικό πόρισμα που θα υποβληθεί στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών.

Β) Υλοποίηση από την Τελωνιακή Διοίκηση της προβλεπόμενης στην αριθ. Φ. 883/99 Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών της εμπράγματης ασφάλειας (υποθήκη) για σκοπούς εγγύησης φορολογικής αποθήκης υποκειμένων σε ΕΦΚ εμπορευμάτων.

Για τα υποκείμενα σε Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) εμπορεύματα (αλκοολούχα ποτά και καπνικά προϊόντα) εφαρμόζεται καθεστώς αναστολής με την αναγνώριση της ιδιότητας του εγκεκριμένου αποθηκευτή, ο οποίος έχει δικαίωμα να κατέχει μέσα σε εγκεκριμένες φορολογικές αποθήκες χωρίς την καταβολή του αναλογούντος Ε.Φ.Κ.

Παρόλο που μεταξύ των εγγυήσεων αναφέρεται και η εμπράγματη ασφάλεια με τις διατάξεις των επόμενων άρθρων και ιδιαίτερα του άρθρου 6 για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα του εφοδιασμού πλοίων, η εγγύηση περιορίζεται μόνο στην αποκαλούμενη οικονομική. Δηλαδή στην χρηματική, την τραπεζική και ασφαλιστική.

Έτσι ένα είδος εγγύησης που θα μπορούσε να εξυπηρετήσει τις εφοδιαστικές επιχειρήσεις, όπως είναι η εμπράγματη ασφάλεια δεν εφαρμόζεται, καθόσον δεν θεωρείται ως οικονομική και δεν έχουν δοθεί οι σχετικές οδηγίες για την υλοποίηση αυτής της εγγύησης.

Αποτέλεσμα αυτής της ρύθμισης είναι η επιβάρυνση των εφοδιαστικών επιχειρήσεων με τις προμήθειες των τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιριών και η συνακόλουθη αύξηση του κόστους των εφοδίων, με αποτέλεσμα τη μείωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων. Πρέπει να σημειωθεί ότι, σε άλλα κράτη μέλη ισχύουν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις, σχετικά με την εγγύηση (σταδιακή μείωση του ποσού της εγγύησης μέχρι το 0).

Ζητούμε λοιπόν να τροποποιηθεί η ως άνω Απόφαση του Υπουργείου, ώστε να θεωρείται, ως «οικονομική» εγγύηση, και η εμπράγματη ασφάλεια.